

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

20 РОКІВ
КАФЕДРИ
ХОРЕОГРАФІЧНОГО
МИСТЕЦТВА

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА»**

ХЕРСОН 2019

УДК 792.8

П 67

*Затверджено відповідно до рішення вченої ради
Херсонського державного університету (протокол № 9 від
17.06.2019р.).*

За редакцією:

Рехліцької А.Є. – заслуженого працівника культури України, доцента, завідувача кафедри хореографічного мистецтва Херсонського державного університету.

Технічний редактор:

Терешенко Н.В. – старший викладач кафедри хореографічного мистецтва Херсонського державного університету

Рецензенти:

Левченко М.Г. – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету культури і мистецтв Херсонського державного університету.

Медвідь Т.А. – кандидата мистецтвознавства, доцента, завідувача кафедри хореографії інституту мистецтв Київського університету ім. Б.Грінченка.

Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції «Проблеми та перспективи розвитку хореографічного мистецтва» / за редакцією А.Є.Рехліцької. Х. МПП «Издательство IT», 2019. – 209 с.

У матеріалах конференції висвітлюються питання теоретичної спадщини хореографічного мистецтва, методики викладання хореографічних дисциплін, роботи з дитячим хореографічним колективом, питання естетичного виховання дітей.

Видання адресоване фахівцям з хореографії, викладачам та студентам спеціальності «Хореографія».

забезпечення музичного супроводу до практичних занять з хореографічних дисциплін.....	171
Червонська Л.М., Назаренко М. Методика викладання бального танцю у хореографічному колективі	177
Шиян В.О. Використання принципів симфонізму та лейтмотиву в процесі постановки хореографічних номерів.....	181
Циганій І.С. Вплив партерної гімнастики на розвиток хореографічних здібностей в класичному танці.....	194
Якуба Н.О. Психолого-мистецькі умови формування творчого інтелекту хореографа.....	203

УДК 37.091.33:793.33

Червонська Л.М., канд. пед. наук,
доцент, доцент кафедри
теорії і методики музичної освіти
та хореографії Мелітопольського
державного педагогічного
університету імені Богдана
Хмельницького
Назаренко М., студент I
V курсу Мелітопольського
державного педагогічного
університету імені Богдана
Хмельницького

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ БАЛЬНОГО ТАНЦЮ У ХОРЕОГРАФІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ

Бальні танці посідають особливе місце серед танцювальних напрямів. За допомогою танцю можна розкрити свій внутрішній світ. Заняття бальними танцями дають можливість кожній дитині не тільки фізичний, а й творчий розвиток. Систематичне заняття бальними танцями розвивають і зміцнюють різноманітні групи м'язів, у танцюристів завжди чудова постава, і вони відмінно володіють своїм тілом.

Під час занять в хореографічному колективі спортивного бального танцю учасники колективу мають засвоїти основні танці. До складу основних спортивних бальних танців входять 10 танців, п'ять із яких європейської програми (стандарт) і п'ять — латиноамериканської. Європейська програма (standart) передбачає виконання таких танців, як: Повільний вальс, Танго, Віденський вальс, Повільний фокстрот, Швидкий фокстрот. Латиноамериканська програма (latin) включає в себе

виконання наступних танців: Самба, Ча-ча-ча, Румба, Пасодобль, Джайв.

Також у бальному танці існує класифікація за рівнем підготовки танцівників:

- ***Hobby клас*** – стартовий (напівофіційний статус), до складу якого входить виконання чотирьох танців: із європейської програми – Повільний вальс та Квікстеп; з латиноамериканської - виконання танців Ча-ча-ча та Джайв;

- ***“Е” клас*** – стартовий – передбачає виконання 6 танців: із європейської програми – Повільний вальс, Танго та Квікстеп; з латиноамериканської - виконання танців Ча-ча-ча, Самба та Джайв;

- ***“D” клас*** – передбачає виконання 8 танців: із європейської програми – Повільний вальс, Танго, Віденський вальс та Квікстеп; з латиноамериканської – виконання танців Ча-ча-ча, Самба, Румба та Джайв;

- ***“С” клас*** – передбачає виконання усіх 10 танців [3, с.159].

Останнім часом програму конкурсів із бальних танців збагатив «формейшн», подібний до спортивних танців, але в ансамблевій інтерпретації. Турнір із стандартного виду формейшн включає: Повільний фокстрот, Повільний вальс, Віденський вальс, Танго, Квікстеп, дозволяючи не більше 16 тактів при виконанні будь-якого іншого танцю, включаючи латиноамериканські. Змагання з латиноамериканського виду повинні включати Ча-Ча-Ча, Самбу, Румбу, Джайв, Пасодобль, і будь-який інший латиноамериканський ритм, причому дозволяється не більше 16 тактів при виконанні будь-якого іншого танцю, включаючи стандартні.

Особливістю виконання європейської програми є дуже щільний контакт між партнерами, що здійснюється за рахунок рук, тіла та зберігається впродовж усього танцю. У латиноамериканській програмі - контакт більш вільний, частіше здійснюється за допомогою рук.

Підчас виконання танців європейської програми бальних танців існують п'ять позицій контакту під час виконання всіх фігур стандартної програми:

- ліва кисть партнера тримає праву кисть партнерки;
- ліва кисть партнерки лежить на руці партнера нижче плеча (у танго - за рукою);
- права кисть партнера розташована на лівій лопатці партнерки;
- лівий лікоть партнерки торкається правого ліктя партнера;
- права частина корпусу обох партнерів знаходяться в постійному контакті [2, с.158].

У цій позиції горизонтальна лінія рук партнерки має бути ідеальна. Європейська програма бальних танців має визначену техніку пересування та вимагає злиття партнерів у єдине ціле. Усі танці європейської програми виконують із просуванням уперед по лінії танцю (по колу, проти годинникової стрілки).

Танці з латиноамериканської програми – Самба та Пасодобль – виконуються із просуванням по лінії танцю, інші танці - учасники хореографічного колективу бального танцю виконують практично на одному місці, але якщо просування можливе, то з поверненням до вихідної точки.

Розучування танців з учасниками хореографічного колективу бального танцю проводиться в такій послідовності:

- вступне слово педагога (перед розучуванням танцю педагог повідомляє деякі відомості про історію його виникнення, стилі виконання, сюжет);
- прослуховування та аналіз музики (визначити характер, темп, ритмічний малюнок, частини музичного речення, фрази);

- розучування елементів танцю, танцювальних рухів, малюнка танцю (педагог пояснює і сам показує рух, потім діти повторюють) [2, с.22-23].

Діти повторюють рухи разом з педагогом, а потім самостійно. Під час розучування рухів, педагог звертає увагу дітей на помилки і виправляє їх. Рухи розучуються під музику або під рахунок.

Існує кілька методів розучування танцювальних рухів. Метод розучування по частинах зводиться до поділу руху на прості частини окремо з подальшою угрупованням частин в потрібній послідовності (крок вальсу). Цілісний метод розучування полягає в розучуванні руху цілком в уповільненому темпі. Цим методом зручно розучувати прості рухи, а також складні рухи, які не можна розкласти на частини. Під час розучування особливо складних рухів може бути застосоване тимчасове спрощення, потім рух ускладнюється. Цей метод застосовується під час розучуванні таких танцювальних рухів, як поворот вальсу. Коли основні рухи, пози, малюнок розучені, керівнику слід переходити до об'єднання їх в танцювальну комбінацію; потім комбінації збираються у фігури танцю, а фігури - в танець. Фігури танцю і танець цілком багаторазово повторюються учнями з метою запам'ятовування і досягнення грамотного і виразного виконання [1, с.58].

Слід зазначити, що зміст навчання бальної хореографії значно ускладнився, оскільки бальний танець розвивається, а методика навчання постійно вдосконалюється, зростають вимоги до техніки танцю. Відтак педагогу-хореографу необхідно адаптувати наявні методи навчання з метою виявлення найбільш ефективних. Педагогічна майстерність хореографа має ґрунтуватись на гармонійному поєднанні психолого-педагогічного мислення, професійно-педагогічних знань, умінь і навичок, професійно важливих особистісних

якостей, що дає йому змогу ефективно реалізувати професійні функції.

Таким чином, вдало підібрані методи та прийоми проведення заняття в хореографічному колективі бального танцю сприяють не тільки розвитку виконавських вмінь та навичок його учасників, допомагають відчутти можливості свого тіла, а також забезпечують гармонійний та всебічний розвиток дитини.

Література

1. Пуртурова Т.В., Белікова А.Н., Кветний О.В. Навчайте дітей танцювати: Навчальний посібник для студентів закладів середньої професійної освіти / Т.В. Пуртурова, А.Н.Белікова, О.В. Кветний. - М.: Владос. – 2003. – 256 с.
2. Сучасний бальний танець. Під ред. В.М. Стриганова, В.І.Уральської. М.: «Просвіта», 1977. – 431 с.
3. Шалапа С.В., Корисько Н.М. Методика роботи з хореографічним колективом: підручник / С.В.Шалапа, Н.М.Корисько. – Ч. 1 – К.: НАКККіМ, 2015. – 252 с.

УДК 793.3

Шиян В.О. студент 3 курсу
Херсонського державного
університету

Науковий керівник: Білоусенко І.В.

ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ СИМФОНІЗМУ ТА ЛЕЙТМОТИВУ В ПРОЦЕСІ ПОСТАНОВКИ ХОРЕОГРАФІЧНИХ НОМЕРІВ

Єдність ідейно-тематична : розкрити ідейний зміст — це показати, як автор розуміє та відображає у своєму творі ті чи інші явища, події, ситуації.